

A Szegedi Munkaadók Szövetsége újbol kollektív szerződést kötött a munkássággal

Megmarad az index is

(A Délmagyarország munkatársától.) Mint ismeretes, a Szegedi Munkaadók Szövetsége a nyár folyamán felmondta a szakszervezeteknek a kollektív szerződést, amelyet 1927 őszén kötöttek egy munkaévre. A szerződések felbontása annak idején feltűnést keltett. Mintegy két héttel ezelőtt azután a tárgyalások újbol megindultak abban az irányban, hogy a Munkaadók Szövetsége és a szakszervezetek között ismét megkötésük a kollektív szerződést.

A Szegedi Munkaadók Szövetsége ebben az ügyben hétfőn este Pongrácz Albert elnökletével ülést tartott, amelyen az igazgatóság elvben kimondotta, hogy a szakszervezetekkel

1928 október elsején kezdődő hatállyal egy év tartamára munkabérszerződést köt.

A Szegedi Munkaadók Szövetsége a legközelebbi napokban megkeresi a szakszervezeteket, hogy a munkabérmegállapodásra vonatkozó szerződéseket előkészítse. Azt is elhatározta a szövetség igazgatósága, hogy a jövőben is változatlanul fenntartja az index-szerződést.

A szegedi munkásság érdeklődéssel várta a Munkaadók Szövetségének döntését és most nyugalommal fogadta a kollektív szerződés megkötésének tényét.

Gyilkosság a tanyán

Egy parasztleány agyonlőtte az apját

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn délután szüszavú jelentés érkezett az ügyészségre a kisteleki tanyák között cirkáló csendőrösről. A csendőrök azt jelentették, hogy a Kistelekhez tartozó 215. számú tanyán Juhász Antal parasztleány agyonlőtte az apját, idősebb Juhász Antalt.

Hogyan és miképpen történt a gyilkosság, mi-

ilyen előzményei voltak a véres tragédiának, arról nem emlékezett meg a csendőrőrs távirata, ezért Liskay Lőránt ügyész és a vizsgálóbíró még hétfőn a jelzett és Majsához közel eső tanyára utaztak ki, hogy a gyilkosságot minden részletében tisztázzák és a gyilkos fiút — aki egyébként már a csendőrök foglya — kihallgassák.

Éles támadás a közgyűlésen a szigorú színikritikát író sajtó ellen

A színház intendánsa nem közli azokban a lapokban a színházi kommunikékat, amelyek „támadják” a színházat

A közgyűlés elfogadta a városi háztartás költségvetését
50 százalékos lesz a pótdadó

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfőn végérvényesen lecsökkent érdeklődés mellett folytatta a törvényhatósági bizottság a költségvetés tárgyalását.

Balogh Lajos volt ismét az első beszélő. Azt kívánja, hogy a közgyűlés már most kösse le a fogadalmi templom alapjához tartozó bér-földek jövedelmét.

Wimmer Fülöp állást foglal Balogh javaslata ellen, mert a döntést ma még korainak tartja.

A tanács Wimmer Fülöp álláspontját tette magáévá és a közgyűlés egyhangúlag elfogadta a tanács javaslatát.

A szegényügyhöz

Hoffer Jenő kért szót. Ugy tudja, hogy a szegényügy rendezése céljából a város hatósága tárgyalta az egyházakkal. A tárgyalások eredményét nem ismeri senki. Tájékoztatót kér a tanácstól.

A polgármester válaszában elmondja, hogy a tárgyalások konkrét eredménnyel nem végződtek eddig.

Kormányos Benő

a városi tisztviselők tanulmányi segélyéről

beszél. A közgyűlés még a múlt évben hat-ezer pengőt szavazott meg erre a célra. Tudomása szerint ezt az összeget még nem használta fel a város. Indítványozza, hogy a felfeltétlenül költse el a város. Maga a polgármester vállalkozott ilyen külföldi tanulmányutakra.

— Majd el is megyek, ha — akarok, — mondja a polgármester.

Balogh Lajos a hősök emlékművének felállítását sürgeti és kijelenti, hogy Magyarország elégtételt akart a háborúval a Csehszlovákia iránt rokonszenvező trónörökös pár meggyilkolásáért.

Bokor Adolf szólal fel.

— Balogh Lajos kijelentése fölött nem mehetünk el szó nélkül, mert Magyarország soha a háborút nem akarta. Belekényszerítették és

leigáztatták. Ezt le kell itt a közgyűlési teremben szögezni. (Helyeslés.)

Wimmer Fülöp szintén szükségesnek tartja, hogy a város vezető tisztviselői külföldi tanulmányutakat tegyenek.

Gárgyán Imre a hős temető örökmécsesére kér pénzt.

Ezután Wimmer Fülöp

személyes kérdésben

szólal fel. Balogh Lajos legutóbb kijelentette a közgyűlésen, hogy Wimmer nem fizet városi pótdadót. Ezzel szemben bejelenti, hogy a múlt évben fizetett 9000 pengős tantiemadója után 1800 pengő pótdadót fizetett.

— Én a városi adóhivataltól kaptam az információt, amelynek alapján fentartom, hogy Wimmer egy fillér pótdadót sem fizet, — kiáltja dühösen Balogh.

— Én meg kijelentem, hogy ez az információ hamis, nem igaz, — mondja Wimmer.

A vita közben a főszámvevő zavartalanul ismerteti a költségvetés következő tételeit.

Dr. Lippay Lajos

a piacrendezési

sürgeti, Balogh Lajos a pálmaház ellen emel szót, de a polgármester megvédi a pálmaházat, kijelentve, hogy az a kényesebb növények hajléka lesz télen.

— Ne hívjuk pálmaháznak — mondja a polgármester —, mert e mögött a közönség valami luxuriosus palotát sejt, — hívjuk növényháznak, vagy melegháznak. Aki szereti a szép virágokat és a szép parkokat, az megszavazza a szükséges összeget.

Tóth Imre a Kálvária stációinak restaurálását sürgeti.

A polgármester elmondja, hogy Alsótanya népe önkéntes adományaiból készültek el az alsótanyai stációk.

— Utóvégre nem lehet mindent a várostól várni, hiszen nincs pénzünk. Társadalmi uton kell megoldani az ilyen problémákat. Segítsenek bele a hitközségek is.

Dr. Kovács József a Kálvária-tér feltöltését

Szíves
figyelembe!

Az idény első grandiózus filmje!

Ha az Istenek összefognak.

Szebb, mint a

Gyűlölet földje,

meghatóbb, mint a

Négy fivér,

szívbemarkolóbb, mint a

Fehér apáca

csütörtöktől Budapesttel
egyszerre a Belvárosban

sürgeti, mert a tér mocsaras és a maláriát terjeszti.

A vízműtelep

rovatánál újbol Balogh szólalt fel és kijelentette, hogy a mérnöki hivatal azért forszírozza az ártézi kutak furását, mert a mérnökök jutalékokat kapnak érte.

A polgármester ingerült hangon felszólította a mérgeskedő szónokot, hogy ne általánosságban gyanúsítson, hanem konkrétizálja a vádjait és nevezze meg azokat, akik pénzt kapnak a kutfurásért.

Balogh Lajos erre még mérgesebb lett, de a polgármester felszólítására nem reflektált, hanem elkezdett beszélni a — szénről, mire a polgármester megállapította, hogy Balogh nem bizonyított, nem konkretizált, vádjai tehát alaptalanok.

A házgondnoki díjaknál

is felszólalt Balogh. Sajnálja a mérnökök külön munkájának honorálását.

A polgármester a tanácsi javaslat elfogadását kéri.

Balogh ismét jelentkezik.

— Megállapítom — mondja hangsúlyozva a polgármester —, hogy Balogh Lajos ur ismét fel akar szólalni, Balogh Lajos ur a zárszó jogán óhajt felszólalni.

Balogh méla, szemrehányó tekintettel néz a polgármesterre és mondja:

— Én ingyen szolgálom a várost, a maliciát nem érdemlem meg és mindenféle maliciát visszaszoktam utasítani.

— Csak tessék! — mondja a polgármester.

Balogh Lajos tehát beszélt, majd ismét beszélt a laktanyatartozások rovatánál is. Még nem is beszélt, csak bosszankodott. Bosszankodott Berzenczey is.

— Hej, az a pécsi szén, az a pécsi szén, — mondta általános derűtséget keltve.

De azért Balogh tovább beszélt. Mondják, hogy ki akarja beszélni magát, mert január elsején kiesik a városatyai állapotból.

A kamatlerhek és a törlesztések

tételénél Wimmer kérdést intéz a tanácshoz, hogy mire költötte el a város az eddig fölvelt 17 millió pengő kölcsönt. A főszámvevő részletesen felsorolja a tételeket, majd gyorsan felolvassa a költségvetés utolsó rovatait, mire a polgármester

befejezettnek nyilvánítja a városi háztartás költségvetésének részletes ismertetését.

A főszámvevő bejelenti, hogy az egyes tételeknél megszavazott megtakarításokkal a közelebbi alakra szánt 16 ezer pengőt 25 ezer pengővel emelni lehet és így a városrendezésre a jövő évben 41 ezer pengőt költöthet a város. A pótdadó 50 százalék maradt.

A polgármester ezután elrendelte a szavazást.

Az ötvenszázalékos pótdadót a többség megszavazta.

Ezután a benyújtott indítványokra került a sor.

Pásztor József indítványa alapján a köz-